

blev dernæst paa sædvanlig Maade omdelt trykt til Udvalgets Medlemmer, men Opøsningen af Folkethinget afbrød Lovforslagets videre Behandling. Det er kun disse saa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Leth: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Leth.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Oldenborrer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Saastrup: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Saastrup.

Man gif derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folkethingsvalgkredsene.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Høgsbro.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

N. J. Larsen: Da denne Sag har foreligget flere Gange for Thinget, uden at der er kommen Noget ud af den, og da den ikke har været Gjenstand for Behandling her i Thinget, skøndt den jo møder frem under skandinaviske Mærke, vil jeg tillade mig med et Par Ord at sige, hvorfor jeg mener, at denne Lov hører til de umulige Love her i Thinget. -- Som udtalt af den høitærede Minister ved Fremsettelsen i første Del af denne Samling, ligger Forslagets Betydning ikke i, at det byder noget Nyt, men deri, at det slaar fast, hvad vi allerede have, derved at dette gjøres til et Led af en skandinaviske Varemærkelov. For at vi skulde kunne gaa ind derpaa, burde det selvfølgelig være gode og fortræffelige Regler, der saaledes skulle kanoniseres; men jeg paastaar, at det Modsatte er Tilfældet. Naar denne Lov kalder sig Lov om Beskyttelse for Varemærker, er det en meget vildledende Titel; den burde snarere kalde sig Forslag til Lov om Tillegnelse eller Bemægtigelse af Varemærker, ja, man kunde sige, at den kunde bære Navn af Lovforslag om Tyveri eller Myndring af Varemærker, da den gaar ud paa at beskytte dem, der henholdsvis griber Andres Varemærke. I Virkeligheden gaar, efter min Opfattelse, Loven ud paa at bestjærme en ureddelig Konkurrence, at præmiere, hvad jeg vilde kalde Gavthvestreger paa Forretningslivets Omraader, saa denne Lov synes mig er aldeles umulig at vedtage for Folkethinget. Naar man hører, at Varemærker skulle beskyttes, tænker man naturlig, at det er et lignende Forhold som ved Thinglæsning; man